

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoPr/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721201725
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8721201725.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Andreja Radomského v právnej veci žalobkyne S.. E. P., rod. N., nar. X.X.XXXX, bytom I. P. XX, zastúpenej JUDr. Silviou Kollárovou, advokátkou so sídlom Levoča, Štúrova 29, IČO: 42 027 047, proti žalovanému K. družstvo „A.“ XXX XX I. P., so sídlom I. P. XXX, F.: XX XXX XXX, zastúpený JUDr. Ivetou Pálffy Fabianovou, advokátkou so sídlom v Spišská Nová Ves, Štefánikovo námestie 5, IČO: 42 241 481, o obnovu konania, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č.k. 20Cpr/7/2021-343 zo dňa 15.11.2022, takto

rozhodol:

I. Potvrďuje uznesenie.

II. Priznáva žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie

I. Žalobu na obnovu konania odmietol.

II. Vyslovil, že žalovaný má voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podľa ust. § 397, § 399, § 400, § 403 ods. 1, 2, § 406, § 409, § 410, § 411 ods. 1, § 413 ods. 1 a § 414 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej CSP).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že medzi stranami nie je sporné, že spor o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru vedený Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 20Cpr/23/2017, bol v spojení s rozsudkom Krajským súdom Prešov sp. zn. 18CoPr/4/2018 rozhodnutý tak, že žaloba žalobkyne bola zamietnutá. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.6.2019. Dovolanie v predmetnej veci podané nebolo. Sporné medzi stranami zostalo posúdenie včasnosti a dôvodnosti žaloby na obnovu konania, kedy žalovaný tvrdil, že žalobkyňa nespĺnila podmienky pre povolenie obnovy konania, nepredložila žiaden dôkaz, ktorý nebolo možné v pôvodnom konaní vykonať a navyše nepreukázala možnosť priaznivejšieho rozhodnutia vo veci. Žalobkyňa naopak tvrdila, že žaloba je dôvodná, pričom poukazovala na skutočnosť, že v pôvodnom konaní súdy nesprávne žalobkyni doručovali písomnosti, v dôsledku čoho boli porušené jej práva dané Ústavou Slovenskej republiky.

4. Žaloba na obnovu konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži k tomu, aby mohol byť znovu prejednaný právoplatne skončený spor, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, pre ktoré pôvodné rozhodnutie vo veci samej z hľadiska správnosti a úplnosti skutkových zistení a

skutkových záverov nemôže obstať. Obnova konania je teda právnym inštitútom, pomocou ktorého možno dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Objektívnou podmienkou prípustnosti návrhu na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok na podanie návrhu na obnovu konania predpisuje. Ide o kombináciu subjektívnej lehoty (§ 403 ods. 1 CSP), t.j. takej, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť a lehoty objektívnej (§ 403 ods. 2 CSP), ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napádaného rozhodnutia.

5. Zákon pre podanie žaloby na obnovu konania ustanovuje subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota je tri mesiace a plynie odo dňa, kedy sa ten, kto žalobu podáva, mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania alebo odo dňa, kedy ho mohol uplatniť a objektívna lehota plynie od právoplatnosti rozhodnutia. Subjektívna lehota však môže plynúť len v rámci objektívnej lehoty a musí byť vždy dodržaná, pričom preukázanie skutočnosti, že bola zachovaná, zaťažuje toho, kto žalobu na obnovu konania podáva. Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania zákon nepripúšťa (§ 405 C.s.p.).

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že žaloba na obnovu konania bola podaná oprávnenou osobou a v 3-ročnej objektívnej lehote v zmysle § 403 ods. 1 C.s.p.

7. S otázkou zachovania subjektívnej trojmesačnej lehoty sa súd prvej inštancie vypořiadal tak, že táto začína plynúť od času, kedy sa ten, kto obnovu konania navrhuje, dozvedel o jej dôvodoch resp. keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Tu spočívalo dôkazné bremeno na samotnej žalobkyni, ktorej povinnosťou bolo nielen tvrdiť, ale i preukázať jej zachovanie ku dňu podania žaloby na povolenie obnovy konania. Zo žaloby nevyplýva, kedy sa mala žalobkyňa o dôvode obnovy dozvedieť.

8. V prejednávanej veci žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, keďže nepreukázala hodnoverným spôsobom splnenie objektívnej podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania, t.j. zachovanie zákonnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že zachovanie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je povinná preukázať strana sporu, ktorá sa obnovy konania domáha a neunesenie dôkazného bremena má za následok procesný neúspech tejto strany.

9. Zákonodarca podľa § 403 ods. 1 C.s.p. vyjadril objektívne slovom „mohol“, a preto nie je podstatné, kedy sa žalobca skutočne o dôvode obnovy konania dozvedel. Podstatou je skutočnosť, kedy sa o dôvodoch obnovy konania mohol dozvedieť.

10. Z výsluchu žalobkyne na pojednávaní dňa 30.11.2021 vyplynulo, že o dôvode obnovy sa dozvedela v mesiaci január 2021. Od tohto okamihu je začala plynúť subjektívna lehota v zmysle ust. § 403 ods. 1 C.s.p. Pokiaľ by aj súd pripustil, že o dôvode obnovy sa dozvedela až po nahliadnutí do spisu sp. zn. 20Cpr/23/2017 so zvolenou právnou zástupkyňou, v tomto smere súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že plnomocenstvo právnej zástupkyne udelila dňa 22.2.2021 a do spisu spoločne nahliadli dňa 1.3.2021. Žalobu na obnovu konania žalobkyňa podala dňa 25.6.2021, teda po uplynutí 3-mesačnej lehoty počítanej v zmysle § 121 ods. 3 C.s.p., ktorá sa končila dňom, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, kedy nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty, teda 1.6.2021.

11. Na základe zistených skutočností dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba na obnovu konania nie je podaná v subjektívnej lehote. Súd prvej inštancie preto žalobu na obnovu konania postupom v zmysle § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p. odmietol, nakoľko bola podaná oneskorene.

12. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

13. Proti tomuto uzneseniu včas podala odvolanie žalobkyňa. Zároveň ho včas aj písomne doplnila dôvodmi. Odvolanie podala tak proti výroku I. ako aj proti výroku II. uznesenia. Právne odôvodnila svoje odvolanie podľa ust. § 357 písm. c/, § 359, § 362 ods. 1 písm. d/, e/, f/, g/ a h/, § 366 písm. c/ a d/ CSP. Poukázala na nález Ústavného súdu SR č. IV. ÚS 14/07. Následne citovala § 357, § 359, § 362, § 365 a § 366 CSP. Konštatovala, že Ústavný súd SR stabilne judikuje, že arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov je okrem iného daná aj absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí

na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany s uplatnením nárokov a ochranou proti takémuto uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).

14. Zároveň poukázala na to, že z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 OSP) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej (m., m. III. ÚS 36/2010, III. ÚS 117/2012). Následne citovala z nálezu Ústavného súdu SR I. ÚS 236/06/59. Čo sa týka skutkového stavu veci konštatovala, že žalobou zo dňa 22.6.2021 sa žalobkyňa domáhala povolenia obnovy konania proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu v Poprade, sp. zn. 20Cpr/23/2017 zo dňa 16.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoPr/42/2017 v právnej veci určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru s príslušenstvom, ako aj priznania trov konania. Žaloba na povolenie obnovy konania bola spísaná v súlade s ust. § 397 písm. a/, b/, § 400 a § 403 ods. 2 všetko podľa CSP v platnom znení. Následne žalobkyňa citovala ust. § 397, § 400, § 403 CSP. Uviedla, že považuje za špekulatívne tvrdenie uvedené v bode 26. odôvodnenia napadnutého uznesenia, že o dôvode obnovy konania sa žalobkyňa dozvedela v mesiaci január 2021, čo údajne vyplynulo z jej výsluchu na pojednávaní dňa 30.11.2021. Dôsledným skúmaním zápisničnej výpovede žalobkyne z 30.11.2021 však nič také nevyplývalo. Ako konajúci a rozhodujúci sudca v tu napadnutom uznesení v bode 18. odôvodnenia sám uviedol, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.6.2019. Je teda nepochybné, že podaná žaloba na obnovu konania zo dňa 22.6.2021, ktorá bola osobne doručená do súdnej podateľne dňa 25.6.2021 bola podaná v zákonom stanovenej lehote podľa § 403 ods. 2 CSP, to je najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia. Ďalšie špekulatívne a filozofické komentáre uvedené samosudcom v súvislosti s údajným nedodržaním lehoty považuje žalobkyňa za nedôvodné a len potvrdzujú ten fakt, že sa silou mocou bráni tomu aby sa otvoril prípad, ktorý bol od začiatku aj ním nezákonným spôsobom vedený a rozhodovaný na čo poukázali v dôvodne podanej žalobe na obnovu konania z 22.6.2021 právne relevantnými dôkazmi. Podľa právneho názoru žalobkyni je nepochybné aj to, že celé konanie a dokazovanie vo veci žaloby na obnovu konania bolo zo strany samosudcu vykonané nezákonne, neobjektívne a s jednou stranou a účelovou obranou protistrany, čím bola vlastne z jeho strany porušená rovnosť strán v spore bez akéhokoľvek presvedčivého a správneho vyhodnotenia vykonania aj žalobkyňou navrhnutých a priložených dôkazov. Okrem toho nedeliteľnou prílohou riadne a včas dôvodne podanej žaloby na obnovu konania zo dňa 22.06.2021 bolo aj plnomocenstvo zo dňa 22.06.2021, kde je jasným, určitým a preukázateľným spôsobom deklarované zo strany žalobkyne plnomocenstvo pre právnu zástupkyňu žalobkyne na spísanie žaloby na obnovu konania. Prispôbené špekulácie samosudcu ohľadne nahliadnutia do súdneho spisu dňa 01.03.2021, a právnej zástupkyne žalobkyne udeleného plnomocenstva zo dňa 22.02.2021 zo strany žalobkyne na konanie sp.zn. 20Cpr/23/2017, podľa tam uvedeného obsahu však ničím nedokazuje to, že už vtedy sa žalobkyňa dozvedela o obnove konania, ako je to uvedené v bode 26 odôvodnenia. Nezákonnosť, a teda absolútna neplatnosť vykonaného dokazovania, a tu napadnutého nezákonného rozhodnutia zo strany samosudcu, v právnej veci riadne a včas, v zákonnej lehote podanej žaloby na obnovu konania zo dňa 22.06.2021, v právnej veci o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru s príslušenstvom je zrejmé a preukázaná tým, že po prvé do konania pripustil a akceptoval účasť a vyjadrenia písomné aj ústne osôb Z. K., a Z.. K.. H. P., advokátskej koncipientky, ktorí však nemali ani nedoložili žiadny právne kvalifikovaný mandát o tom, že by mali práve oni konať, vyjadrovať sa písomne a ústne v danej veci, na strane pasívne legitimovaného účastníka konania. Po druhé zo žaloby na obnovu konania zo dňa 22.06.2021 jasne vyplýva, že žalovanou stranou je K. družstvo „A.“, so sídlom vo I. P., XXX XX I. P. XXX, okres H., F.: XX XXX XXX, doložená vo fotokópií č. 2. Po tretie pri skúmaní úplného výpisu z Obchodného registra z verejne prístupného internetového portálu takto žalovanej strany je zrejmé, že štatutárnym orgánom žalovanej strany je Predstavenstvo, podľa ust. § 243 ods. 2 Obchodného zákonníka, ako aj podľa výpisu z Obchodného registra, tohto subjektu Okresného súdu Prešov. Z. K. je predsedom predstavenstva označenej žalovanej strany od 19.10.2017, ale nie je jej štatutárnym zástupcom. Doteraz nepredložil súdu žiadne písomné poverenie z členskej schôdze družstva, respektíve písomné poverenie z predstavenstva družstva o tom, že je právne vecne a skutkovo kompetentný osobne zastupovať a akýmkoľvek spôsobom sa vyjadrovať K. družstvo „A.“, XXX XX I. P., pred súdom v danej právnej veci. Na plnomocenstve zo dňa 26.08.2021 na advokátku Z.. F. K. P. pre toto súdne konanie, je uvedený len jeden nečitateľný podpis, pravdepodobne Z. K., ako podpis klienta pri pečiatke K. družstva „A.“. K. je to vypracované a podané v rozpore s ust. § 243 ods. 3 Obchodného zákonníka, ako aj v rozpore s platnou právnou registráciou K. družstva „A.“, XXX XX I. P., v Obchodnom registri Okresného súdu Prešov, kde je jednoznačne uvedené: „Listiny o právnych úkonoch, kde je predpísaná písomná forma podpisuje aj ďalší jeden člen predstavenstva“, čo v tomto konkrétnom prípade splnené

nie je. Následne citovala žalobkyňa ust. § 243 Obchodného zákonníka v platnom znení. Zároveň na uvedený fakt poukázala aj platnú judikatúru. Jedná sa o uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/692/2014 zo dňa 28.09.2016, a uznesenie ÚS SR sp. zn. IV.ÚS 168/03 -26 zo dňa 25.09.2003. Uvedeného konania a dokazovania pred súdom sa aktívne písomne a ústne zúčastňovala len Z.. K.. H. P. - advokátska koncipientka advokátky Z.. F. K. P., a predložila o svojej účasti písomný dokument. Substitúcia z 21.01.2022, z čoho je zrejmé, že ju menovaná advokátka splnomocnila na konanie sp. zn. 20Cpr/7/2021. Okrem toho je aj tento dokument, teda substitúcia absolútne neplatný, nakoľko v zmysle Uznesenia predsedníctva Slovenskej advokátskej komory z 10.02.2022, č. 29/3/2022 - advokátsky koncipient zastupuje advokáta pri jednotlivom úkone právnej služby. Nemá typické postavenie ďalšieho splnomocnenca v zmysle § 33a Občianskeho zákonníka, ale postavenie povereného zamestnanca. Je vykonávateľom úkonov, ktoré mu uložil advokát ako jeho zamestnávateľ. Poverenie znie na jednotlivé úkony právnej služby, a nie je ho možné udeliť na celé konanie. V prílohe predložila žalobkyňa uznesenie z 10.02.2022. Nie je však vylúčené, že tento dokument, teda substitúcia z 21.01.2022, bola dodatočne dokladovaná protistranou, pretože dovtedy žiadnu substitúciu advokátska koncipientka do súdneho spisu nedokladovala. Vzhľadom na túto zrejmu nesprávnosť a hlavne na odstránenie pochybností, žalobkyňa v konaní navrhovala vykonať od začiatku konania dokazovanie vyžiadanim si úplnej zložky žalovanej strany z Obchodného registra Okresného súdu Prešov, ako aj vyžiadanim si stanoviska Slovenskej advokátskej komory, vo vzťahu k osobe Z.. K.. H. P., advokátskej koncipientky, ktorá bez akéhokoľvek poverenia svojho zamestnávateľa sa aktívne zúčastňovala konania. Poukazovala na to aj v zápisniciach o pojednávaní vo veci zo dňa 24.01.2022, 01.03.2022 a 07.11.2022. Písomné dokumenty v ktorých boli žalobkyňou podané riadne návrhy na dokazovanie tejto pochybnosti, navrhuje žalobkyňa tu nedoložené pri rozhodovaní zadovážiť zo súdneho spisu a preskúmať. Vec: Stanovisko, návrhy na vykonanie dokazovania sp. zn. 20Cpr/7/2021 z 21.09.2021 - zaslané doporučené z pošty X. na OS Poprad dňa 22.09.2021, pod č. V a súdom prevzaté z Pošty Poprad 1 dňa 24.09.2021 o 11.56 hodine. Zároveň vec, návrhy na vykonanie dokazovania z 03.10.2021, potom vec žiadosť o spresnenie textu otázok pre vykonanie dokazovania, zasielané súdu doporučené dňa 06.12.2021, návrhy na vykonanie dokazovania, spresnenie textu otázok pre vykonanie návrhov na dokazovanie zaslané Okresnému súdu Poprad dňa 31.01.2022, vec stanovisko doporučené zaslané z pošty X. dňa 31.01.2022, vec stanovisko doporučené zaslané z pošty X. dňa 13.10.2022, vec námietka zaujatosti voči konajúcemu sudcovi Z.. K. H., zaslané expresne súdu aj predsedovi OS Poprad dňa 07.03.2022, a súdom obe prevzaté z pošty Poprad 1 dňa 08.03.2022. Všetky fakty boli žalobkyňou riadne a včas od začiatku konania namietané, preukázané aj dokladované, jednak v podanej žalobe na obnovu konania zo dňa 22.06.2021, jej bod 6 a v dokumente s názvom doplňujúce, vecné a právne argumenty k bodu 6 žaloby na obnovu konania, súdom prevzaté dňa 20.07.2021. Samosudca to jednoducho prehliadol a doslova ignoroval. Žalobkyňa je toho právneho názoru, že samosudca v tomto konaní robil zbytočné časové prietahy, t.j. nekonal hospodárne a viac ako rok od podania žaloby nerozhodol. Na základe takto právne kvalifikovaného mandátu, rešpektoval v konaní a pri dokazovaní vo veci ako štatutára žalovanej strany Z. K. a právnu zástupkyňu - advokátsku koncipientku Z.. K.. H. P.. Tu tiež žalovaná poukázala na zápisnice z pojednávaní zo dňa 24.01.2022, 01.03.2022 a 07.11.2022. Žalobkyňa vyslovila právny názor, že tu došlo k zrejmemu porušeniu ust. § 40 CSP zo strany samosudcu. Podľa názoru žalobkyne nemali ani Z. K., a ani Z.. K.. H. P. právne kvalifikovaný mandát na akékoľvek vystupovanie - písomné a ústne v tomto konaní pri dokazovaní vo veci, a ich osobná účasť na strane pasívne legitimovaného účastníka sporu, t.j. žalovaného nemala byť samosudcom akceptovaná. Pri osobnej účasti na pojednávaní vo veci mali obaja zaujať miesto verejnosti na pojednávaní a nemali byť preto na žalovanej strane, ani im nemali byť priznané trov v tu napadnutom II. výroku uznesenia.

15. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že odvolanie je síce obsahovo rozsiahle, ale je zmätočné, keďže v odvolaní sú síce vymenované všetky odvolacie dôvody, ale nie je možné celkom presne zistiť, aký odvolací dôvod konkrétne žalobkyňa aplikuje v tomto odvolaní. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie je možné skonštatovať iba toľko, že počas celého konania žalovaný namietal, že žalobkyňa nesprávne vybrala mimoriadny opravný prostriedok. Žalobkyňa namieta, že jej neboli správne doručované listiny, avšak nie je možné aby sa mimoriadnym opravným prostriedkom, a to návrhom na povolenie obnovy konania mohlo riešiť nesprávne doručovanie, pokiaľ k pochybeniu vo vzťahu k doručovaniu vôbec došlo. Žaloba na povolenie obnovy konania, tak ako ju koncipovala žalobkyňa v sebe neobsahuje ani základné náležitosti, teda súd prvej inštancie nemal inú možnosť ako žalobu odmietnuť. Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie napriek od samého začiatku zjavným nedostatkom žaloby. Krajský súd doručil rozsudok žalobkyni do vlastných rúk poštou, a táto mala dostatok času na to, aby podala mimoriadny opravný prostriedok, ktorým sa dajú a môžu sanovať

procesné pochybenia. Pokiaľ sa žalobkyňa domnievala, že došlo k procesným pochybeniam. Táto lehota žalobkyni uplynula márne, a ona následne podala návrh na povolenie obnovy konania. Žalobkyňa nepredložila ani len jeden dôkaz o tom, že jej žaloba spĺňala predpoklady na povolenie obnovy konania, podľa CSP. Z takto koncipovanej žaloby sa ani len nedá zistiť, či je v žaloba v lehote, ktorú požaduje CSP, keďže žaloba neobsahuje žiadane časové údaje ani zaradenie do konkrétnych dátumov, ako aj iné náležitosti, ktoré tento druh žaloby vyžaduje. Žaloba na povolenie obnovy konania podaná žalobkyňou je v absolútnou rozpore s CSP. Neobsahuje ani len podstatné náležitosti a súd prvej inštancie, ani nemal inú možnosť, iba žalobu odmietnuť. Súdu prvej inštancie nie je možné vyčítať, že pri rozhodovaní o žalobe na povolenie obnovy konania niečo opomenul, či zanedbal. Vykonal všetky dôkazy, ktoré mohli vo veci samej niečo konkrétne objasniť, a urobil to napriek tomu, že samotná žaloba na povolenie obnovy konania vykazuje také formálne vady, že ju bolo možné podľa názoru žalovaného odmietnuť bez ďalšieho. Plné moci a substitúcie žalovaného sú v poriadku aj v tejto právnej veci, keďže žalobkyňa podávala rôzne návrhy, ktoré nespĺňali podmienky požadované zákonom. Napríklad námietka zaujatosti, lebo súd prvej inštancie nerozhodol správne, podľa právneho názoru žalobkyne, či príkázanie veci inému súdu sa tieto listiny dostali na krajský súd a Najvyšší súd SR. Žalobkyňa opakovane namieta predkladané plné moci a substitúcie, ale žiaden zo súdov, teda ani Najvyšší súd Slovenskej republiky jej nedal za pravdu. Žalovaný zastáva názor, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je autoritou, ktorú je potrebné rešpektovať, a teda žalovaný má za to, že plné moci a substitúcie nevykazujú žiadnu vadu. Predseda predstavenstva a predseda družstva v osobe žalovaného koná za družstvo navonok, a teda je osobou, ktorá má oprávnenie zastupovať družstvo aj v tomto konaní. Vo vzťahu k odvolaniu tak, ako je žalobkyňou poslané, ide podľa názoru žalovaného iba o súhrn vyjadrení žalobkyne o jej právny názor bez toho, aby sa z neho dalo dozvedieť v čom reálne pochybil súd prvej inštancie, v čom vidí žalobkyňa nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, a nedá sa z neho zistiť na základe akých právnych predpisov, a zákonných ustanovení, by mal súd prvej inštancie jej žalobe vyhovieť. Žalovaný svoj názor vo vzťahu k žalobe na povolenie obnovy konania opakovane predniesol ústne na jednotlivých pojednávaníach. Mal zato, že odvolanie v sebe neobsahuje ani náležitosti uvedené v ust. § 363 CSP, a odvolacie dôvody nie sú ani náležite odôvodnené, a iba čiastočne je uvedené čoho sa vlastne žalobkyňa vo svojom odvolaní domáha. V odvolaní sú síce vymenované všetky odvolacie dôvody uvedené v CSP, ale nie je z takto vypracovaného odvolania jasné, o ktoré odvolacie dôvody sa žalobkyňa opiera, nie je jasné v čom vidí pochybenie súdu prvej inštancie v zmysle jednotlivých odvolacích dôvodov. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd odmietol odvolanie žalobkyne, keďže nespĺňa podstatné náležitosti v zmysle CSP. Alebo alternatívne, pokiaľ by sa odvolací súd nestotožnil s názorom žalovaného a nevidel dôvod na odmietnutie odvolania, tento navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobkyne zamietol ako nepreskúmateľné, zmatečné a nedôvodné.

16. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu zaslala stanovisko žalobkyňa. Uviedla, že k vyjadreniu žalovanej strany, ktoré bolo spísané v advokátskej kancelárii Z.. F. K. P. - advokátky, vybavujúcou JUDr. K.. H. P. sa vyjadrovať nebudú a považujú ho v celom jeho rozsahu za neplatné, nakoľko menovaná advokátka nemala žiadny právne kvalifikovaný mandát na zastupovanie žalovanej strany, respektíve na akékoľvek vyjadrenie sa v mene žalovanej strany v tomto konaní, čo právne kvalifikovaným spôsobom poukazovali a namietali od začiatku konania. No konajúci súd to nijako neriešil, v napadnutom rozhodnutí sa s tým nijako nevyporiadal, ale to doslova zahmlieval, ignoroval a jednoducho obchádzal. Po prvé pasívne legitimovanou stranou v tomto konaní je K. O. „A. XXX XX I. P., so sídlom XXX I. P., XXX XX, F.: XX XXX XXX, ktorého štatutárnym orgánom je predstavenstvo. Po druhé Z. K. je predsedom predstavenstva označenej žalovanej strany od 19.10.2017, ale nie je jej štatutárnym zástupcom. Doteraz nepredložil súdu v konaní žiadne písomné poverenie z členskej schôdze družstva, respektíve písomné poverenie z predstavenstva družstva o tom, že je právne, vecne a skutkovo kompetentný osobne zastupovať a akýmkoľvek spôsobom sa vyjadrovať za K. O. „A.“. Po tretie na plnomocenstve zo dňa 26.08.2021 pre advokátku Z.. F. K. P., riadne žalobkyňou dokladované vo fotokópií ako príloha v písomných dôvodoch už podaného odvolania, pre toto súdne konanie je uvedený len jeden nečitateľný podpis, pravdepodobne Z. K.. Je to vypracované a podané v rozpore s ust. § 243 ods. 3 Obchodného zákonníka. Listy o právnych úkonoch, kde je predpísaná písomná forma podpisu aj ďalší jeden člen predstavenstva, čo v tomto konkrétnom prípade splnené nebolo. V plnom rozsahu žalobkyňa spochybňuje plnomocenstvo zo dňa 26.08.2021 založené žalobkyňou vo fotokópií, dokladované ako príloha v písomných dôvodoch už podaného odvolania zo dňa 28.11.2022 zo strany žalovaného Z.. F. K. P., advokátky, ktorá následnou substitúciou zo dňa 15.10.2021, a z 21.01.2022 na toto súdne konanie splnomocnila Z.. K.. H. P., advokátsku koncipientku, svojej advokátskej kancelárie, nakoľko menovaná advokátka a jej advokátska koncipientka konala v rozpore so zákonom. V písomných dôvodoch už

podaného odvolania túto nezákonnú a bezprecedentnú skutočnosť riadne právne, vecne a skutkovo zdôvodnili aj dokladovali nielen platným uznesením predstavenstva Slovenskej advokátskej komory č. 29/3/2022 zo dňa 10.02.2022, platným výpisom z Obchodného registra Okresného súdu Prešov pre žalovanú stranu, ako aj konkrétnym uvedením platnej judikatúry. Okrem toho požiadali konkrétne o zaujatie stanoviska k plnomocenstvu aj k substitúciu aj Slovenskú advokátsku komoru. Slovenská advokátska komora túto žiadosť z 10.08.2022 prekvalifikovala ako sťažnosť, a neustále aj toho času je prešetruje pod č 308/1664/2022. Konajúci sudca konal, rozhodoval a akceptoval v danom konaní vo veci podľa názoru žalobkyne, bez pochyby ústne a písomné vyjadrenia a osobnú prítomnosť osôb na žalovanej strane, nezákonne. Preto žalobkyňa žiadala, aby sa na akékoľvek vyjadrenia a návrhy z ich strany nijako v konaní a v rozhodovaní neprihliadalo, pretože sú právne, vecne a skutkovo v celom rozsahu neplatné. Nemali podľa názoru žalobkyne ani advokátka Z.. F. K. P., ktorá svojou následnou substitúciou splnomocnila na toto konanie Z.. K.. H. P., advokátsku koncipientku, ani Z. K., žiadny kvalifikovaný právny mandát od žalovanej strany na jej právne zastupovanie v tomto konaní. Zároveň žalobkyňa žiadala, aby toto písomné stanovisko malo platnú zákonnú žurnalizáciu, zároveň žiadala o vytyčenie ústneho odvolacieho pojednávania pred senátom Krajského súdu v Prešove, kde očakávajú konečné, zákonné, ústne súladné a spravodlivé rozhodnutie vo veci. Žalobkyňa nevyklučuje ani medializáciu tohto prípadu.

17. K stanovisku žalobkyne zaslal stanovisko žalovaný. V celom rozsahu zotrval na vyjadrení k odvolaniu zo dňa 27.12.2022. Počas celého konania žalovaný namietal, že žalobkyňa nesprávne vybrala mimoriadny opravný prostriedok, keďže žalobkyňa namietala, že jej neboli správne doručované listiny, avšak nie je možné aby sa mimoriadnym opravným prostriedkom, a to návrhom na povolenie obnovy konania mohlo riešiť nesprávne doručovanie, pokiaľ k pochybeniu vo vzťahu k doručovaniu vôbec došlo. Žaloba na povolenie obnovy konania tak, ako ju koncipovala žalobkyňa v sebe neobsahuje ani základné náležitosti. Súd prvej inštancie nemal inú možnosť ako žalobu odmietnuť. Žalobkyňa nepredložila ani jeden dôkaz o tom, že by jej žaloba spĺňala predpoklady na povolenie obnovy konania podľa CSP. Osoba predsedu družstva je tou osobou, ktorá koná za družstva navonok a zastupuje družstvo. Bolo to tomu tak aj v tomto konaní. Plnomocenstvo bolo v tejto veci predkladané Najvyššiemu súdu SR, predtým krajskému súdu, a žiadna z týchto inštitúcií nezistila žiadne pochybenia. To, že došlo k nesprávnemu výberu mimoriadneho opravného prostriedku žalobkyňou nie je možné sanovať tým, že bez jediného dôkazu napáda plnomocenstvo, a spochybňuje spôsobilosť predsedu družstva konať v mene družstva navonok. Súd prvej inštancie vykonal žalobkyňou stanovené všetky podstatné dôkazy, ktoré s ohľadom na nedostatky žaloby, ani vykonávať nemusel. Pristúpil k podanej žalobe s plnou zodpovednosťou. Preto žalovaný navrhol odmietnuť odvolanie žalobkyne, alebo alternatívne odvolanie žalobkyne zamietnuť ako nepreskúmateľné zmatečné a nedôvodné.

18. Stanovisko žalovaného k stanovisku žalobkyne bolo doručené na vedomie žalobkyne. Ďalšie vyjadrenia do spisu predložené neboli.

19. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uzneseniu súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasledujúcich CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario a zistil, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

20. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

21. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietanou arbitrárnosťou a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

22. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalobkyňou v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil, pričom dal i odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky oboch strán. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobkyňa sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol, prečo žalobu na obnovu konania odmietol. Napadnuté uznesenie nie je postihnuté vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia.

23. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

24. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

25. Podľa ust. § 403 ods. 1 C.s.p. žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

26. Súd prvej inštancie správne v bode 21. odôvodnenia uznesenia konštatoval, že zákon pre podanie žaloby na obnovu konania ustanovuje subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota je tri mesiace a plynie odo dňa, kedy sa ten, kto žalobu podáva, mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania alebo odo dňa, kedy ho mohol uplatniť a objektívna lehota plynie od právoplatnosti rozhodnutia. Subjektívna lehota však môže plynúť len v rámci objektívnej lehoty a musí byť vždy dodržaná, pričom preukázanie skutočnosti, že bola zachovaná, zaťažuje toho, kto žalobu na obnovu konania podáva. Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania zákon nepripúšťa (§ 405 C.s.p.).

27. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že žaloba na obnovu konania bola podaná oprávnenou osobou v trojročnej objektívnej lehote v zmysle ust. § 403 ods. 1 CSP v bode 22. odôvodnenia.

28. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že čo sa týka zachovania subjektívnej trojmesačnej lehoty, ktorá začína plynúť od času, kedy sa ten, kto obnovu konania navrhuje, dozvedel o jej dôvodoch resp. keď mohol dôvod obnovy uplatniť, tu spočívalo dôkazné bremeno na samotnej žalobkyňi, ktorej povinnosťou bolo nielen tvrdiť, ale i preukázať jej zachovanie ku dňu podania žaloby na povolenie obnovy konania. Skutočne tak ako uviedol súd prvej inštancie v bode 23. odôvodnenia, zo žaloby nevyplýva, kedy sa mala žalobkyňa o dôvode obnovy konania dozvedieť. Odvolací súd napriek námietke žalobkyne súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že z jej výsluchu na pojednávaní dňa 30.11.2021 vyplynulo, že o dôvode obnovy sa dozvedela v mesiaci január 2021, keď na čl. 110 druhá strana uviedla na otázku sudcu, kedy sa o dôvode obnovy alebo dôvode pre obnovu konania dozvedela, že pani doktoru oslovila ešte v januári 2021 toho roku vlastne za účelom toho, že K. O. má s ňou ešte stále nejaké nezrovnalosti, tak ju stále po týchto súdoch koncipientka vyzývala a nevie čo všetko. K. doktoru spoznala v januári a povedala jej aký mala pred tromi rokmi problém, pretože žalovaný vykonštruoval nejakú takú situáciu, ktorá nie je v súlade s tým, aby sa s tým vôbec mohla stotožniť. Bola v družstve od roku 1995, šla od spodu a dostala sa až hore. Tie svedecké výpovede ju dostali k názoru,

že pani doktorke dala plnú moc, aby sa pozrela a skúsili dať v čase 22.6.2021 žiadosť o obnovu konania. Správna je i úvaha súdu prvej inštancie, že pokiaľ by aj súd pripustil, že o dôvode obnovy sa dozvedela až po nahliadnutí do spisu sp. zn. 20Cpr/23/2017 zvolenou právnu zástupkyňou (pričom z obsahu spisu vyplýva, že plnomocenstvo právnej zástupkyne udelila dňa 22.2.2021 a do spisu spoločne nahliadli dňa 01.03.2021), žalobu na obnovu konania žalobkyňa podala dňa 25.06.2021, teda po márnom uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty počítanej v zmysle ust. § 121 ods. 1 CSP, ktorá sa končila dňom, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, kedy nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty, teda 01.06.2021.

29. Preto súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobu na obnovu konania, ktorá nebola podaná v subjektívnej lehote postupom v zmysle § 413 ods. 1 písm. a/ CSP odmietol, nakoľko bola podaná oneskorene. Správny je i výrok o trovách konania.

30. Aj i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu žalobkyne zachádzajúcu do nadbytočných podrobností, nespôsobilú už privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

31. Preto odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP uznesenie ako vecne správne potvrdil.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešnému žalovanému priznal odvolací súd proti neúspešnej žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).